

МОН УКРАЇНИ
УМАНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
(УНУ)

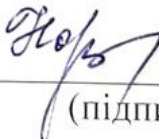
ЗАТВЕРДЖУЮ
Голова приймальної комісії УНУ
Олена ЯРОШИНСЬКА
28. 05. 2026

ПРОГРАМА

співбесіди з української мови

для вступу на навчання для здобуття ступеня бакалавра для вступників на основі ПЗСО та НРК5 (у тому числі іноземці та особи без громадянства)

Голова предметної екзаменаційної комісії

Людмила НОВАКІВСЬКА
(підпис)

Укладачі: д. пед. н., професор Людмила НОВАКІВСЬКА; к. філол. н., доцент Зоя КОМАРОВА; к. філол. н., доцент Ірина ХЛИСТУН

Схвалено науково-методичною комісією факультету історичної та філологічної освіти (протокол № 2 від 18 травня 2026 р.).

Схвалено вченою радою факультету історичної та філологічної освіти (протокол № 2 від 18 травня 2026 р.)

ВСТУП

У відповідності до Порядку прийому на навчання для здобуття вищої освіти в 2026 році та Правил прийому на навчання для здобуття вищої освіти в Уманському національному університеті в 2026 році спеціальними умовами участі у конкурсному відборі під час вступу для здобуття вищої освіти на основі повної загальної середньої освіти (ПЗСО) або НРК5 є зарахування за результатами позитивної оцінки вступних випробувань.

Співбесіда з предметів НМТ – форма оцінювання в закладі вищої освіти, що передбачає протокольоване усне оцінювання рівня підготовленості осіб, які користуються спеціальними умовами участі в конкурсному відборі на навчання для здобуття вищої освіти у передбачених цими Правилами випадках. За результатами співбесіди за кожний предмет (складову) виставляються оцінки за шкалою від 100 до 200 або ухвалюється рішення про негативну оцінку вступника («незадовільно»).

Основною метою вступної співбесіди з української мови є перевірка знань та вмінь вступників.

Вступник повинен **знати**:

- особливості звукової будови мови;
- лексику української мови;
- особливості граматичної будови мови;
- лексико-семантичні розряди (групи) і структурно-семантичні типи лексичних та граматичних одиниць;
- диференційні ознаки різних типів мовних одиниць;
- правила української орфографії та пунктуації.

Вступник повинен **вміти**:

- аналізувати мовні звуки, систематизувати їх;
- визначати чергування;
- визначати частини мови, встановлювати їх граматичні ознаки та синтаксичну роль;
- виконувати мовні розбори слів, словосполучень, речень;
- обґрунтовувати різні типи орфограм та пунктограм;
- аналізувати тексти різних стилів, типів і жанрів; будувати письмове висловлення;
- структурувати текст, використовуючи відповідні мовленнєві звороти; знаходити й виправляти помилки в змісті, будові й мовному оформленні власних висловлень, спираючись на засвоєні знання

ЗМІСТ ПРОГРАМИ

Назва розділу	Зміст мовного матеріалу	Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки учнів
<p>1. Фонетика. Графіка. Орфоепія. Орфографія</p>	<p>Алфавіт. Наголос. Співвідношення звуків і букв. Основні випадки уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Основні випадки чергування <i>у-в, і-й</i>. Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [е], [и], [о] в коренях слів. Сполучення <i>йо, во</i>. Правила вживання м'якого знака (знака м'якшення). Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання найпоширеніших складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис <i>н</i> та <i>ни</i> у прикметниках і дісприкметниках, <i>не</i> з різними частинами мови</p>	<p><i>Учасник (учасниця) ЗНО повинен (повинна) вміти:</i> Розташовувати слова за алфавітом; наголошувати слова відповідно до орфоепічних норм (згідно з додатком); визначати звукове значення букв у словах; розпізнавати явища уподібнення й спрощення приголосних звуків, основні випадки чергування голосних і приголосних звуків, чергування <i>у-в, і-й</i>; розпізнавати вивчені орфограми; правильно писати слова з вивченими орфограмами, знаходити й виправляти орфографічні помилки на вивчені правила</p>
<p>2. Лексикологія. Фразеологія</p>	<p>Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Пароніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика.</p>	<p>Пояснювати лексичні значення слів; добирати до слів синоніми й антоніми та використовувати їх у мовленні; уживати слова в переносному значенні; знаходити в тексті й доречно використовувати в</p>

	Лексичні запозичення з інших мов. Загальноповжиті слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про фразеологізми	мовленні вивчені групи слів за значенням (омоніми, синоніми, антоніми, пароніми); пояснювати значення фразеологізмів, правильно й комунікативно доцільно використовувати їх у мовленні
3. Будова слова. Словотвір	Будова слова. Спільнокореневі слова й форми того самого слова	Визначати значущі частини й закінчення слова; розрізняти форми слова й спільнокореневі слова, правильно вживати їх у мовленні
4. Морфологія 4.1. Іменник	Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Число іменників. Відмінювання іменників. Незмінювані іменники в українській мові. Написання й відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові. Кличний відмінок іменників (на прикладі етикетних формул звертань <i>пане полковнику, сестро Олено, друже Сергію, Інно Вікторівно</i> і под.)	Розпізнавати іменники; визначати належність іменників до певної групи за їхнім лексичним значенням, уживаністю в мовленні; правильно відмінювати іменники, відрізняти правильні форми іменників від помилкових; використовувати іменники в мовленні, послуговуючись їхніми виражальними можливостями
4.2. Прикметник	Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням (якісні, відносні, присвійні). Відмінювання прикметників. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення. Зміни приголосних за творення ступенів порівняння прикметників	Розпізнавати й відмінювати прикметники; визначати розряди прикметників за значенням; утворювати форми ступенів порівняння якісних прикметників; відрізняти правильні форми прикметників від помилкових
4.3. Числівник	Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Типи відмінювання кількісних числівників. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Особливості правопису числівників. Узгодження числівників з іменниками. Уживання числівників для позначення часу й дат	Розпізнавати й відмінювати числівники; відрізняти правильні форми числівників від помилкових; правильно використовувати їх у мовленні; визначати сполучуваність числівників з іменниками; правильно утворювати форми числівників для позначення часу й дат

4.4. Займенник	Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Відмінювання займенників. Правопис неозначених і заперечних займенників	Розпізнавати й відмінювати займенники; відрізнати правильні форми займенників від помилкових, правильно використовувати їх у мовленні; правильно писати неозначені й заперечні займенники
4.5. Дієслово	Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Вид дієслова (доконаний і недоконаний). Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на -но, -то). Безособове дієслово. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Особові закінчення дієслів I та II дієвідміни. Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу. Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на -но, -то., Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівниковий зворот.	Розпізнавати дієслова, особливі форми дієслова, безособове дієслово; визначати види, часи й способи дієслів; відрізнати правильні форми дієслів від помилкових; правильно писати особові закінчення дієслів. Розпізнавати дієприкметники (зокрема-відрізнати їх від дієприслівників), визначати їхні морфологічні ознаки й синтаксичну роль; відрізнати правильні форми дієприкметників від помилкових; добирати й комунікативно доцільно використовувати дієприкметники, дієприкметникові звороти та безособові форми на -но, -то в мовленні. Розпізнавати дієприслівники, визначати їхні морфологічні ознаки, синтаксичну роль; відрізнати правильні форми дієприслівників від помилкових; правильно будувати речення з дієприслівниковими зворотами
4.6. Прислівник	Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних за творення прислівників вищого та найвищого ступенів порівняння. Правопис прислівників на -о, -е, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання разом, окремо й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу	Розпізнавати прислівники, визначати їхню синтаксичну роль, ступені порівняння прислівників; відрізнати правильні форми ступенів порівняння прислівників від помилкових; правильно писати прислівники й сполучення прислівникового типу; добирати й комунікативно доцільно використовувати прислівники в мовленні
4.7. Службові частини мови	Прийменник як службова частина мови. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника. Правопис прийменників. Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні й підрядні. Групи сполучників за вживанням (одиничні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені). Правопис. сполучників. Розрізнення сполучників та інших співзвучних частин мови. Частка як службова частина мови. Правопис часток.	Розпізнавати прийменники, визначати їхні морфологічні ознаки; правильно й комунікативно доцільно використовувати прийменники в мовленні. Розпізнавати сполучники, визначати групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю, за вживанням і будовою; відрізнати сполучники від інших співзвучних частин мови; правильно й комунікативно доцільно використовувати сполучники в мовленні. Розпізнавати частки; правильно писати частки

4.8. Вигук	Вигук як частина мови. Правопис вигуків.	Розпізнавати вигуки й правильно їх писати
5. Синтаксис	Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення.	Розрізняти словосполучення й речення, сурядний і підрядний зв'язок між словами й частинами складного речення
5.1.Словосполучення.		
5.2. Речення	Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень за метою . висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю: другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); . за наявністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, звертань, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення).	Розрізняти речення різних видів: за метою висловлювання, за емоційним забарвленням, за будовою, складом граматичної основи, за наявністю другорядних членів, за наявністю необхідних членів речення, за наявністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, звертань, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення)
5.2.1. Просте двоскладне речення	Підмет.і присудок.. як головні члени двоскладного речення. Зв'язок між підметом і присудком. Тире між підметом і присудком.	Визначати структуру простого двоскладного речення, особливості зв'язку між підметом і присудком; правильно й комунікативно доцільно використовувати прості речення. Правильно вживати тире між підметом і присудком
5.2.2. Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні	Означення. Прикладка як різновид означення. Додаток. Обставина. Порівняльний зворот..	Розпізнавати види другорядних членів; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості другорядних членів речення в мовленні
5.2.3. Односкладні речення	Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні).	Розпізнавати типи односкладних речень, визначати особливості кожного з типів; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості односкладних речень у власному мовленні
5.2.4. Просте ускладнене речення ■	Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами; Речення зі звертанням. Речення зі вставними словами, словосполученнями й реченнями, їхнє значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки - непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення. Розділові знаки в ускладненому реченні.	Розпізнавати просте речення з однорідними членами; звертаннями; вставними словами, словосполученнями й реченнями; відокремленими членами (означеннями, прикладками, додатками, обставинами), зокрема уточнювальними; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості таких речень у мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них

5.2.5. Складне речення	Типи складних речень за способом зв'язку їхніх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення.	Розпізнавати складні речення різних типів, визначати їхню структуру, види й засоби зв'язку між простими реченнями; добирати й конструювати складні речення, що оптимально відповідають конкретній комунікативній меті
5.2.5.1. Складносурядне речення	Складносурядне речення, його будова. Єднальні, протиставні й розділові сполучники складносурядному реченні. Розділові знаки складносурядному реченні.	Розпізнавати складносурядні речення; комунікативно доцільно використовувати їхні виражальні можливості в мовленні; правильно розставляти розділові знаки в складносурядному реченні
5.2.5.2. Складнопідрядне речення :	Складнопідрядне речення, його будова. Головна й підрядна частини; Підрядні сполучники й сполучні слова, як засоби зв'язку в складнопідрядному реченні. Основні види підрядних частин: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умови, допустові). Складнопідрядні речення з кількома підрядними, розділові знаки в них.	Розпізнавати складнопідрядні речення, визначати їхню будову, зокрема складнопідрядних речень з кількома підрядними; визначати основні види підрядних частин, типи складнопідрядних речень за характером зв'язку між частинами; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості складнопідрядних речень різних типів у процесі спілкування; правильно розставляти розділові знаки в
5.2.5.3. Безсполучникове складне речення	Безсполучникове складне речення. Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні..	Розпізнавати безсполучникові складні речення; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості безсполучникових складних речень у мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них
5.2.5.4. Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку	Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку, розділові знаки в ньому.	правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості речень цього типу в мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них
5.3. Способи відтворення чужого мовлення	Пряма й непряма мова. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог. Розділові знаки, в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом.	Замінювати пряму мову непрямою; правильно й доцільно використовувати в тексті пряму мову й цитати; правильно вживати розділові знаки в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом

6. Стилїстика	Стилї мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно- діловий, публіцистичний), їхні основні ознаки, функції.	Розпізнавати стилї мовлення, визначати особливості кожного з них; користуватися різноманітними виражальними засобами української мови в процесі спілкування для оптимального досягнення мети спілкування
7; Розвиток мовлення	Види мовленнєвої діяльності; адресант і адресат мовлення; монологічне й діалогічне мовлення; усне й писемне мовлення. Тема й основна думка висловлення; Вимоги, до мовлення (змістовність, логічна послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, правильність). Основні ознаки, тексту; зв'язність, комунікативність, членованість інформативність. Зміст, і будова тексту, поділ тексту на абзаци, мікротеми. Способи зв'язку речень у тексті. Тексти різних стилів, типів, жанрів.	Уважно читати, усвідомлювати й запам'ятовувати зміст прочитаного, диференціюючи в ньому головне та другорядне; критично оцінювати прочитане; аналізувати тексти різних стилів, типів і жанрів; будувати письмове висловлення, логічно викладаючи зміст, підпорядковуючи його темі й основній думці, задуму, вибраному стилю та типу мовлення, досягати визначеної комунікативної мети; • формулювати, добирати доречні аргументи й приклади, робити висновок, висловлювати власну позицію, свій погляд на ситуацію чи обставини; правильно структурувати текст, використовуючи відповідні мовленнєві звороти; знаходити й виправляти помилки в змісті, будові й мовному оформленні власних висловлень, спираючись на засвоєні знання

СХЕМИ МОВНИХ РОЗБОРІВ

I. ФОНЕТИЧНИЙ РОЗБІР

1. Слово, яке аналізується; кількість букв.
2. Запис слова фонетичною транскрипцією; кількість звуків.
3. Кількість складів, їх характеристика.
4. Аналіз голосних і приголосних звуків.
5. Фонетичні зміни у слові.

II. МОРФЕМНИЙ РОЗБІР

1. Слово, яке аналізується.
2. Закінчення.
3. Основа.
4. Корінь (підібрати спільнокореневі слова).
5. Префікси і суфікси.

III. СЛОВОТВОРЧИЙ РОЗБІР

1. Слово, яке аналізується.
2. Твірне слово і твірна основа.
3. Словотворчі засоби.
4. Спосіб словотворення, його вид.

IV. МОРФОЛОГІЧНИЙ РОЗБІР

IV. 1. ІМЕННИК

1. Слово, яке аналізується.
2. Частина мови.
3. Початкова форма.
4. Істота, неістота.
5. Власна чи загальна назва.
6. З конкретним чи абстрактним значенням.
7. Рід.

8. Число.
9. Відмінок.
10. Відміна.
11. Група.
12. Синтаксична роль.
13. Спосіб творення.
14. Вимова та написання.

IV. 2. ПРИКМЕТНИК

1. Слово, яке аналізується.
2. Частина мови.
3. Початкова форма.
4. Розряд за значенням.
5. Ступінь порівняння.
6. Коротка чи повна форма.
7. Стягнена чи нестягнена форма.
8. Рід.
9. Число.
10. Відмінок.
11. Група.
12. Синтаксична роль.
13. Спосіб творення.
14. Вимова та написання.

IV. 3. ЧИСЛІВНИК

1. Слово, яке аналізується.
2. Частина мови.
3. Початкова форма.
4. Група за значенням.
5. Група за будовою.
6. Рід.
7. Число.
8. Відмінок.
9. Синтаксична роль.
10. Спосіб творення.
11. Вимова та написання.

IV. 4. ЗАЙМЕННИК

1. Слово, яке аналізується.
2. Частина мови.
3. Початкова форма.
4. Розряд за співвідношенням з іншими частинами мови.
5. Розряд за значенням.
6. Група за будовою.
7. Рід.
8. Особа.
9. Число.
10. Відмінок.
11. Синтаксична роль.
12. Спосіб творення.
13. Вимова і написання.

IV. 5. ДІЄСЛОВО

1. Слово, яке аналізується.
2. Частина мови.
3. Початкова форма.
4. Вид.
5. Перехідність.
6. Зворотність.
7. Стан.
8. Спосіб.
9. Час.
10. Особа або рід.
11. Число.
12. Дієвідміна.
13. Синтаксична роль.
14. Спосіб творення.
15. Вимова і написання.

IV. 6. ДІСПРИКМЕТНИК

1. Слово, яке аналізується.
2. Частина мови.
3. Початкова форма.
4. Вид.
5. Стан.
6. Час.
7. Рід.
8. Число.
9. Відмінок.
10. Синтаксична роль.
11. Спосіб творення.
12. Вимова та написання.

IV. 7. ДІЄПРИСЛІВНИК

1. Слово, яке аналізується.
2. Частина мови.
3. Вид.
4. Перехідність.
5. Час.
6. Синтаксична роль.
7. Спосіб творення.
8. Вимова і написання.

IV. 8. ПРИСЛІВНИК

1. Слово, яке аналізується.
2. Частина мови.
3. Розряд за значенням.
4. Ступінь порівняння.
5. Група за походженням.
6. Синтаксична роль.
7. Спосіб творення.
8. Вимова та написання.

IV. 9. ПРИЙМЕННИК

1. Слово, яке аналізується.
2. Частина мови.

3. Група за будовою.
4. Група за походженням.
5. З яким відмінком керованого слова вживається.
6. Група за значенням.
7. Вимова і написання.

IV. 10. СПОЛУЧНИК

1. Слово, яке аналізується.
2. Частина мови.
3. Група за будовою.
4. Група за походженням.
5. Група за вживанням.
6. Група за характером синтаксичних зв'язків.
7. Група за значенням.
8. Службова функція.
9. Вимова і написання.

IV. 11. ЧАСТКА

1. Слово, яке аналізується.
2. Частина мови.
3. Група за будовою.
4. Група за походженням.
5. Група за місцем у реченні.
6. Функціональний розряд.
7. Група за функціонально-семантичними особливостями.
8. Вимова і написання.

IV. 11. ВИГУК

1. Слово, яке аналізується.
2. Частина мови.
3. Група за будовою.
4. Група за походженням.
5. Розряд за значенням.
6. Група за вживанням.
7. Вимова і написання.

V. СИНТАКСИЧНИЙ РОЗБІР

1. Речення, складне (із скількох частин складається).
2. Встановлення між частинами речення смислових відношень та засобів поєднання цих частин; накреслення схеми складного речення.
3. Тип складного речення його різновид.
4. Пунктуація між частинами складного речення.
5. Частини складного речення аналізуються за схемою розбору простого речення:
 - а) просте;
 - б) розповідне, питальне чи спонукальне;
 - в) окличне чи неокличне;
 - г) двоскладне чи односкладне;
 - д) поширене чи непоширене;
 - е) повне чи неповне;
 - ж) ускладнене чи неускладнене;
 - з) визначення головних і другорядних членів речення за схемою: запитання, тип, спосіб вираження;
 - й) пунктуація між частинами простого речення.

СТРУКТУРА ОЦІНКИ ТА ПОРЯДОК ОЦІНЮВАННЯ

Кожне завдання екзаменаційного білета (теоретичне і практичне) оцінюють члени комісії за критеріями від 0 до 100 балів.

Для переведення балів у шкалу прийому на навчання (від 100 до 200 балів) використовується формула до кожного завдання окремо: бал за завдання (за шкалою 100-200) = 100 + сума балів, набраних за критеріями (max 100)

Критерії оцінювання теоретичного питання – 100 балів

Досконале розуміння змісту лінгвістичних понять та термінів, їх особливостей та закономірностей – від 0 до 30 балів.

Вирізнення істотних ознак мовних явищ, наведення доречних та логічних прикладів – від 0 до 30 балів.

Точність, вичерпність, логічна будова, багатство мовленнєвого оформлення, стилістична довершеність – від 0 до 20 балів.

Формулювання висновків та узагальнень, дотримання норм української мови, вміння доречно використовувати лексичне багатство мови та виражальні засоби для досягнення мети спілкування – від 0 до 20 балів.

Критерії оцінювання практичного завдання – 100 балів

Розпізнавання простих і складних речень різних типів, визначення структури, видів і засобів зв'язку між простими реченнями у складному – від 0 до 30 балів.

Розпізнавання самостійних і службових частин мови – від 0 до 30 балів.

Обґрунтування різних типів орфограм та пунктограм – від 0 до 20 балів.

Логіка відповіді, аргументованість, висловлення власної позиції – від 0 до 20 балів.

РОЗРАХУНОК ПІДСУМКОВОГО БАЛА ЗА СПІВБЕСІДУ

Підсумковий бал за співбесіду вираховується як середнє арифметичне між балами за перше і друге завдання (переведеними у шкалу 100–200) за такою формулою: підсумковий бал = (бал за теоретичне завдання + бал за практичне завдання) : 2

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ, СТРУКТУРА ОЦІНКИ І ПОРЯДОК ОЦІНЮВАННЯ ПІДГОТОВЛЕНОСТІ ВСТУПНИКІВ

Співбесіда з української мови для вступників на основі ПЗСО та НРК5, які користуються спеціальними умовами вступу проводиться усно. Кожен білет містить два питання. Результати відповіді оцінюються за шкалою від 100 до 200 балів. В конкурсі беруть участь вступники, які за результатами співбесіди отримали 100 і більше балів.

Для проведення вступного випробування норма часу встановлюється не більше 60 хвилин. Особи, які набрали менше, ніж 100 балів, позбавляються права участі в наступному вступному випробуванні та в конкурсному відборі.

<i>Рівень</i>		<i>Бали</i>	<i>Характеристика усних відповідей</i>
Не склав		0 – 99	Вступник частково розкриває питання за допомогою екзаменатора
Склав	Початковий	100	Вступник виявляє поверхові знання навчальної програми з української мови.
		101 – 109	Вступник виявляє поверхові знання навчальної програми з української мови; не вміє виділити теоретичний і фактичний матеріал; непослідовно і невпевнено відповідає на запитання; допускає грубі порушення норм літературної мови.
		110 – 119	Вступник виявляє поверхові знання навчальної програми з української мови; не вміє виділити теоретичний і фактичний матеріал; непослідовно і

		невпевнено відповідає на запитання; допускає порушення норм літературної мови.
Середній	120 – 129	Вступник виявляє знання і розуміння основних положень з навчальної дисципліни, але допускає значні помилки у викладі матеріалу, які свідчать про недостатньо глибоке засвоєння теоретичних понять; володіє матеріалом на репродуктивному рівні, демонструє початкові вміння; допускає значні помилки в мовленнєвому оформленні.
	130 – 139	Вступник виявляє знання і розуміння основних положень з навчальної дисципліни, але допускає значні помилки у викладі матеріалу, які свідчать про недостатньо глибоке засвоєння теоретичних понять; володіє матеріалом на репродуктивному рівні, демонструє початкові вміння; допускає помилки в мовленнєвому оформленні.
	140 – 149	Вступник виявляє знання і розуміння основних положень з української мови, але допускає значні помилки у викладі матеріалу, які свідчать про недостатньо глибоке засвоєння теоретичних понять; володіє матеріалом на репродуктивному рівні, демонструє початкові вміння; допускає помилки в мовленнєвому оформленні. Вступник частково розкриває питання за допомогою екзаменатора.
Достатній	150 – 159	Вступник виявляє достатні знання і розуміння основних положень з української мови, але допускає деякі помилки, які сам виправляє; у відповіді є поодинокі недоліки в послідовності викладу матеріалу і незначні порушення норм літературної мови. Вступник уміє зіставляти та узагальнювати засвоєний матеріал.
	160 – 169	Вступник виявляє достатні знання і розуміння основних положень з української мови, але допускає деякі помилки, які сам виправляє; у відповіді є поодинокі недоліки в послідовності викладу матеріалу і незначні порушення норм літературної мови. Вступник уміє зіставляти та узагальнювати засвоєний матеріал, робить власні висновки.
	170 – 179	Вступник виявляє достатні знання і розуміння основних положень з української мови, але допускає деякі помилки, які сам виправляє; у відповіді є поодинокі недоліки в послідовності викладу матеріалу і незначні порушення норм літературної мови. Вступник уміє зіставляти та узагальнювати засвоєний матеріал, робить власні висновки, виявляє частково евристичний інтерес.
Високий	180 – 189	Вступник ґрунтовно і повно викладає навчальний матеріал, володіє усіма типами лінгвістичного аналізу; виявляє повне розуміння матеріалу, логічно і послідовно обґрунтовує свої думки; глибоко розкриває суть питання, застосовує теоретичні знання для аналізу лінгвістичних явищ, наводить приклади, проте має незначні мовні огріхи.

	190 – 199	Вступник ґрунтовно і повно викладає навчальний матеріал; виявляє повне розуміння матеріалу, логічно і послідовно обґрунтовує свої думки; володіє усіма типами лінгвістичного аналізу, глибоко розкриває суть питання, застосовує теоретичні знання для аналізу лінгвістичних явищ, наводить влучні приклади, проте має окремі мовні огріхи.
	200	Вступник ґрунтовно, повно та послідовно викладає навчальний матеріал, виявляє повне його розуміння, логічно і послідовно обґрунтовує свої думки; володіє усіма типами лінгвістичного аналізу, глибоко розкриває суть питання, застосовує теоретичні знання для аналізу лінгвістичних явищ, наводить влучні приклади.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Авраменко О., Блажко М. Українська мова та література (1-2 частини). Київ: Грамота, 2020. 640 с.
2. Українська мова (рівень стандарту): підручник для 10 класу закладів загальної середньої освіти / Н.Б. Голуб, О.М. Горошкіна, В.І. Новосьолова, Київ: Педагогічна думка, 2018.
3. Українська мова (рівень стандарту): підруч. для 11 кл. закл. загальн. середн. освіти / Олександр Авраменко. Київ: Грамота, 2019.
4. Український правопис. Київ: Наукова думка, 2015. 236 с.
5. Головащук С. І. Словник наголосів. К., 2003. 319 с.
6. Ющук І. Українська мова. Київ: Либідь, 2004.

Підготовчі онлайн-курси, лекції та вебінари з української мови:

- [Курси та уроки з 5 по 11 клас з української мови](#) на платформі «Всеукраїнська школа онлайн», які містять пояснення тем та матеріали для самоперевірки.
- [Серія вебінарів для підготовки до НМТ 2025 року від iLearn](#) Громадської Спільки «Освіторія».
- [Цикл вебінарів з української мови для підготовки до НМТ 2025](#) від онлайн-школи Only School.
- [Онлайн-курс «Українська мова І»](#) від освітньої онлайн-студії EdEra.
- [Комплексний курс української мови та літератури для підготовки до ЗНО](#) від освітньої платформи Prometheus.
- [Відеоуроки для підготовки до ЗНО](#) від освітньої компанії ZNOUA.
- [Вебінари, відеоуроки та підказки від Олександра Авраменка](#), відомого мовознавця, популяризатора української мови та ведучого рубрики «Експрес-уроки української мови» на каналі «1+1».